

ДОО “ Парк Палић” Палић
DOO „ Park Palić „ Palić
Palicsi Park Kft. Palics
Кањишки пут 17а
Палић
Број: 203 / 2022
Датум: 01.03.2022.

Сагласно својим овлашћењима предвиђеним Уговором о оснивању доо „Парк Палић“, Палић (у даљем тексту: Друштво), члана 2. став 1. тачка 13) и члана 25. Закона о рачуноводству ("Сл. гласник РС", бр. 73/2019 и 44/2021 - др. закон), директор Друштва, дана 01.03.2022., доноси

ПРАВИЛНИК О РАЧУНОВОДСТВЕНИМ ПОЛИТИКАМА

У СКЛАДУ СА МСФИ ЗА МСП

Члан 1.

За признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, примењује се Међународни стандард финансијског извештавања за мале и средње ентитете (МСФИ за МСП).

Пословне промене у пословним књигама евидентирају се на рачунима контног плана донетог на основу прописаног контног оквира за привредна друштва, задруге и предузетнике, а обрачун пореза и други обрачуни и извештаји састављају се у складу са актуелним прописима.

Члан 2.

Приликом избора рачуноводствених политика, као правила вредновања билансних позиција и састављања финансијских извештаја, Друштво примењује следеће критеријуме: разумљивост, релевантност, материјалност, поузданост, суштина изнад форме, опрезност, потпуност, упоредивост, благовременост и равнотежа између користи и трошкова, на које упућује МСФИ за МСП, Одељак 2 – Концепти и свеобухватни принципи.

Рачуноводствене политике се примењују доследно у дужем временском периоду.
Нјихова промена се може вршити:

- у случајевима промене МСФИ за МСП, као и у случају промене законске регулативе;
- када промена доводи до реалнијег исказивања конкретне билансне позиције.

Промена рачуноводствене политике се врши на исти начин као и њено доношење, односно промену врши директор Друштва на предлог Руководиоца Сектора за економско финансијске послове.

Променом рачуноводствене политике се не сматра:

- доношење рачуноводствене политике за догађаје или трансакције које се суштински разликују од претходно насталих догађаја;
- доношење нове рачуноводствене политике за догађаје или трансакције које се претходно нису догађале, односно које су биле материјално безначајне.

У случају промене рачуноводствене политике, примена се врши ретроактивно, на упоредне информације за претходне периоде на најранији датум за који је то изводљиво, као да је нова рачуноводствена политика одувек примењивана. Када није изводљиво, утврђују се ефекти промене рачуноводствене политике из одређеног периода на упоредне информације за један или више презентованих претходних периода. Када ефекти промене рачуноводствених политика нису материјално значајни не врши се ретроактивна примена промењене рачуноводствене политике, већ се ефекти исказују преко одговарајућих рачуна текућег периода.

Промена рачуноводствене процене, као просуђивања о некој билансној позицији на бази последњих расположивих података, не примењује се ретроактивно, односно примењује се на садашње и будуће периоде.

Када ефекти промене рачуноводствене процене имају за последицу промену средстава и обавеза или капитала, потребно је да се књиговодствено изврши признавање ових ефеката у тренутку промене рачуноводствене процене.

Исправка грешака из претходног периода и материјална значајност ставки

Члан 3.

Грешке из претходног периода су пропусти и погрешна исказивања у финансијским извештајима Друштва за један или више периода, који настају услед некоришћења или погрешног коришћења информација које:

- су биле доступне када су финансијски извештаји за те периоде били одобрени за објављивање и
- за које је било разумно очекивати да су могле бити прибављене и узете у обзир при састављању и презентацији тих финансијских извештаја.

Грешке из претходног периода могу имати карактер:

- материјално значајне грешке или
- материјално безначајне грешке.

Исправка накнадно установљених материјално значајних грешака у износу већем од 1% пословних прихода из претходне године врши се преко рачуна нераспоређене добити из ранијих година, односно нераспоређеног губитка ранијих година на начин утврђен Одељком 10 - Рачуноводствене политике, процене и грешке.

Накнадно установљене грешке које нису материјално значајне, тј. у износу су који је мањи или једнак 1% пословних прихода из претходне године, исправљају се на терет расхода, односно у корист прихода периода у коме су идентификоване.

У вези са грешкама из претходног периода у Напоменама се врше обелодањивања о природи грешке за претходни период и уколико је то изводљиво износ корекције ставки на које грешка утиче, а уколико је неизводљиво, обелодањује се чињеница неизводљивости.

Догађаји након датума извештавања

Члан 4.

За материјално значајне ефекте пословних догађаја који настају у периоду од датума извештавања до датума обелодањивања финансијских извештаја, а који су у директној вези са стањем билансних позиција које постоје на датум извештавања, врши се корекција претходно признатих износа у финансијским извештајима на дан биланса.

За ефекте пословних догађаја који настају у периоду од датума извештавања до датума обелодањивања финансијских извештаја, који се односе на околности које нису постојале на датум биланса, не врши се прилагођавање износа признатих на датум биланса, већ се у Напоменама уз финансијске извештаје врши обелодањивање природе догађаја и процене њихових финансијских ефеката, а уколико те процене нису изводљиве, у Напоменама се даје информација о неизводљивости.

Нематеријална имовина

Члан 5.

Нематеријална имовина је немонетарно средство, без физичке суштине, које се може идентификовати. Такво средство се може идентификовати када је:

- одвојиво, могуће га је одвојити од Друштва и продати, изнајмити или разменити;

- настало по основу уговорених или других законских права, без обзира да ли су та права преносива или одвојива од Друштва или других права и обавеза.

Нематеријална средства која су засебно стечена почетно се вреднују по набавној вредности.

Ако се нематеријална имовина стиче у пословној комбинацији, набавна вредност нематеријалне имовине је њена фер вредност на датум стицања.

Ако се нематеријална имовина стиче помоћу државног давања, набавна вредност нематеријалне имовине је њена фер вредност на датум када је давање добијено.

Накнадно мерење нематеријалне имовине врши се по набавној вредности умањеној за акумулирану амортизацију и све акумулиране губитке због умањења вредности.

Амортизација нематеријалне имовине врши се применом стопе, утврђене на основу процењеног века трајања, на основицу коју чини набавна вредност те имовине.

Ако није могућа процена корисног века трајања нематеријалне имовине, подразумева се да нематеријална имовина треба да се амортизује у период не дужем од 10 година.

Приликом спровођења амортизације примењује се пропорционални метод амортизације. Прописана стопа за амортизацију нематеријалне имовине чији је корисни век 10 година износи 10%.

Резидуална вредност (остатак вредности) нематеријалног средства сматра се да је једнака нули, осим када постоји уговорна обавеза трећег лица да откупи нематеријално средство по истеку његовог корисног века трајања.

Непосредно пре састављања финансијских извештаја врши се поновна процена корисног века трајања нематеријалних средстава.

На крају сваког извештајног периода Друштво процењује да ли постоје било какве назнаке да је вредност нематеријалне имовине умањена. Ако постоје такве назнаке процењује се надокнадиви износ и у случају када је он мањи од књиговодствене вредности, Друштво треба да смањи књиговодствену вредност на надокнадиви износ, уз признавање губитка због умањења вредности.

Ако не постоје назнаке умањења вредности, није неопходно процењивати надокнадиви износ нематеријалне имовине на дан извештајног периода.

Некретнине, постројења и опрема

Члан 6.

Некретнине, постројења и опрема су материјална средства:

1. која се држе за коришћење у испоруци услуга, за изнајмљивање другима или за административне сврхе;
2. за које се очекује да ће се користити дуже од једног обрачунског периода и
3. чија је појединачна вредност већа од 20.000,00 динара.

За истоврсна средства која се заједно користе појединачна вредност се утврђује као збир појединачних вредности свих истоврсних средстава.

Признавање ставке некретнина, постројења и опреме се врши када су испуњени следећи услови:

1. очекују се будуће економске користи повезане са тим средством и
2. набавна вредност, односно цена коштања средства се може поуздано утврдити.

Код делова одређених некретнина, постројења и опреме који захтевају замену у редовним временским размацама дужим од годину дана, вредност поправке, односно замене дела се додаје у набавну вредност уколико се од њих очекују будуће користи у периоду дужем од годину дана и уколико се трошкови њиховог прибављања могу поуздано одмерити, уз услов да се искњижи садашња вредност дела који се мења. Ако се не може утврдити садашња вредност замењеног дела, она се процењује на основу тренутног трошка замене. Сва накнадна улагања се, на основу процене руководства, уколико су испуњени општи услови признавања, укључују у набавну вредност ставке некретнина, постројења и опреме, уколико се на основу њих продужава корисни век употребе средства, повећава капацитет и унапређује средство.

У случају да некретнине, постројења и опрема садрже делове који се троше различитом динамиком, набавна вредност се може разделити на те делове, који се након тога амортизују различитом стопом за обрачун амортизације, сагласно корисном веку трајања.

Земљиште и објекти се засебно рачуноводствено обухватају, чак и када су заједно стечени.

Елементи набавне вредности

Члан 7.

Некретнине, постројења и опрема се почетно вреднују по набавној вредности коју чини фактурна цена, увећана за све зависне трошкове набавке, који су били неопходни за довођење средства на садашњу локацију и у функционално стање, а умањене за трговинске попусте и рабате.

Некретнине, постројења и опрема прибављени у сопственој режији, производњом, почетно се признају у висини цене коштања, утврђене у висини свих директних и индиректних трошкова који су били неопходни да би се средство произвело, под условом да она није већа од нето продајне цене. У цену коштања не укључују се високи трошкови отпадног материјала, рада или других ресурса насталих у производњи.

У набавну вредност се укључују трошкови демонтаже, уклањања средстава са терена и довођење терена на коме је средство лоцирано у првобитно стање. У набавну вредност некретнина, постројења и опреме се не укључују трошкови позајмљивања.

Уколико је одређена некретнина, постројење или опрема стечена разменом, почетно признавање се врши у висини њене фер вредности, а ако се она не може утврдити, признавање се врши у висини књиговодствене вредности средства датог у размени.

Ставке некретнина, постројења и опреме које су утврђене пописом, а нису биле евидентиране у пословним књигама, признају се у висини процењене фер вредности, у корист осталих прихода.

Вредновање некретнина, постројења и опреме након почетног признавања

Члан 8.

За вредновање некретнина, постројења и опреме након почетног признавања примењује се модел набавне вредности, који подразумева вредновање по набавној вредности, умањеној за укупну кумулирану исправку вредности по основу амортизације и кумулиране губитке од умањена вредности.

Амортизација некретнина, постројења и опреме

Члан 9.

Некретнине, постројења и опрема се амортизују на систематској основи током процењеног корисног века употребе.

Корисни век употребе сваке појединачне ставке некретнина, постројења и опреме процењује комисија, именована од стране директора Друштва.

Основицу за обрачун амортизације некретнина, постројења и опреме чини набавна вредност, умањена за резидуалну вредност тог средства.

Резидуална (преостала) вредност средства је процењени износ који би био примљен данас ако би средство било отуђено, после умањења за процењене трошкове продаје, под претпоставком да је средство већ на крају свог корисног века и у стању које се очекује на крају његовог корисног века.

Резидуална вредност се утврђује ако је процењени век употребе средства краћи од његовог економског века употребе и ако је износ резидуалне вредности материјално значајан. Ако је резидуална вредност материјално безначајна, сматра се да је једнака нули.

Резидуалну вредност средства на дан његове набавке процењује комисија коју именује директор Друштва.

Процењени корисни век употребе средства и његова резидуална вредност се по потреби преиспитују, па ако су очекивања значајно различита од претходних процена, методе и стопе амортизације се прилагођавају. Прилагођене стопе и методе амортизације примењују се за текући и будуће периоде, а износ који се амортизује усклађује се у складу са прерачунатом резидуалном вредношћу.

Некретнине, постројења и опрема амортизују се пропорционалном (линеарном) методом.

За некретнине, постројења и опрему користе се следећи корисни век употребе и стопе амортизације:

Р.бр.	Врста средства	Век трајања	Стопа амортизације
1.	Теретна возила	7 година	14,3%
2.	Путнички аутомобил	6 година	15,5%
3.	Специјално пловило (комбајн, амфибија)	10 година	10%
4.	Опрема за одржавање Термалног базена	10 година	10%
5.	Рачунарска опрема	5 година	20%
6.	Канцеларијски намештај	8 - 9 година	11% - 12,5%
7.	Метални намештај	7 година	14,3%
8.	Аудио и видео опрема за конгресни центар	7 - 9 година	11,1% - 14,3%
9.	Фискални уређаји	6 година	15,5%
10.	Остала опрема за обављање делатности	5 година	20%

Члан 10.

Обрачун амортизације почиње од наредног месеца по истеку месеца у којем је ставка некретнине, постројења и опреме стављена у употребу, односно расположива за употребу.

Обрачун амортизације престаје када се ставка некретнина, постројења и опреме искњижи, као и када се рекласификује као стално средство намењено продаји.

Обезвређење некретнина, постројења и опреме

Члан 11.

На сваки датум састављања финансијских извештаја сагледава се да ли су присутни екстерни или интерни показатељи обезвређења некретнина, постројења и опреме. Уколико јесу, врши се тест обезвређења у складу са Одељком 27 МСФИ за МСП. Износ утврђеног обезвређења евидентира се као расход периода.

Ако на датум биланса постоје индиције да претходно признато умањење вредности некретнина, постројења и опреме више не постоји или постоји у мањем износу него што је евидентирано, врши се поновна процена надокнадиве вредности и свођење књиговодствене вредности на надокнадиву вредност, при чему се губитак од обезвређења признат у ранијим периодима сторнира и признаје као приход.

Искњижење (повлачење из употребе и отуђење)

Члан 12.

Некретнине, постројења и опрема се искњижавају из пословних књига у моменту отуђења или када се трајно повлаче из употребе.

Добици или губици који настају повлачењем неког средства из употребе или његовим расходовањем, утврђују се као разлика између процењене нето добити од располагања тим средством и његове књиговодствене вредности и признају се као приход или расход периода у коме се средство искњижава.

Некретнине, постројења и опрема намењени продаји

Члан 13.

Некретнине, постројења и опрема намењени продаји евидентирају се на редовним рачунима према својој природи без икаквог прекњижавања након доношења одлуке да буду продата. По доношењу одлуке да се некретнине, постројења и опрема продају, потребно је сагледавање да ли су она обезвређена и да ли је потребно променити метод и стопу за обрачун њихове амортизације.

Улагања у туђе некретнине, постројења и опрему

Члан 14.

Улагања која се врше у туђе некретнине, постројења и опрему ради обављања делатности, се признају као стална имовина под условом да су испуњени општи услови за признавање сталног средства, прописани у параграфу 17.1 Одељка 17 – Некретнине, постројења и опрема:

1. ако је вероватно да ће будуће економске користи повезане са тим средством притицати у Друштво;
2. ако се набавна вредност, односно цена коштања тог средства може поуздано измерити.

Ако ови услови нису испуњени, тада се улагања на туђим средствима исказују као расход у периоду у којем су настали.

Амортизација улагања из става 1. овог члана врши се на систематској основи током процењеног корисног века употребе, који може бити једнак или краћи од периода трајања уговора о закупу.

Алат и инвентар

Члан 15.

Алат и инвентар за које се очекује да ће се користити дуже од једног обрачунског периода и чија је појединачна вредност у моменту прибављања изнад 20.000,00 динара, признају се и вреднују на начин утврђен за некретнине, постројења и опрему. Алат и инвентар који не задовољавају услов из става 1. овог члана признају се као залихе.

Лизинг

Члан 16.

Приликом иницијалног признавања, предмет лизинга се признаје као средство (опрема) у висини набавне вредности и дугорочна обавеза у износу главнице дуга.

Елементи набавке вредности опреме узете у финансијски лизинг јесу вредност предмета лизинга и други иницијални директни трошкови који се могу директно приписати активностима лизинга, као што су транспортни трошкови, трошкови одобрења захтева, трошкови монтаже, трошкови правне помоћи и консултација и сл.

Лизинг накнада (камата) се признаје као финансијски расход у току трајања уговора о лизингу.

Амортизација опреме прибављене путем уговора о финансијском лизингу врши се у складу са политиком амортизације средстава која су у власништву.

Финансијски инструменти

Члан 17.

Основни финансијски инструменти су:

1. готовина;
2. потраживања и обавезе, под условом да испуњавају услове признавања и представљају:
 - депозите код банке,
 - обавезе и потраживања од продаје,
 - обавезе и потраживања по основу зајмова,
 - обавезе и потраживања по основу меница.

Признавање финансијских средстава или финансијских обавеза се врши само онда када Друштво постане једна од уговорних страна уговора по основу кога настаје финансијски инструмент.

Почетно признавање финансијских средстава и финансијских обавеза врши се по набавној вредности – цени трансакције средства или обавезе (укључујући трошкове трансакције осим код почетног одмеравања финансијског средства или финансијске обавезе који се одмеравају по фер вредности кроз добитак или губитак) осим уколико аранжман у ствари представља финансијску трансакцију. Уколико се финансијска трансакција односи на продају робе или услуга (плаћање се одлаже ван уобичајених пословних услова или се финансира по каматној стопи која није тржишна стопа), финансијско средство се вреднује по садашњој вредности будућих плаћања дисконтованих по тржишној каматној стопи за дужнички инструмент.

Вредновање финансијских инструмената након почетног признавања

Члан 18.

Дужнички инструменти се одмеравају по амортизованој вредности коришћењем метода ефективне каматне стопе. Дужнички инструменти класификовани као краткорочна средства одмеравају се по недисконтованом износу готовине или друге накнаде за коју се очекује да ће бити примљена, осим ако аранжман представља финансијску трансакцију, када се дужнички инструмент одмерава по садашњој вредности будућих плаћања дисконтованих по тржишној каматној стопи за сличан дужнички инструмент.

Залихе

Члан 19.

Залихе обухватају материјал, резервне делове, алат и инвентар, који се користе у процесу обављања делатности, једнократном употребом или употребом у краћем временском периоду (у току једног обрачунског периода).

Вредновање залиха приликом њиховог прибављања

Члан 20.

За залихе материјала, резервних делова, алата и инвентара трошкови прибављања подразумевају: фактурну вредност и директне зависне трошкове набавке, а трговачки попусти, рабати и сличне ставке умањују фактурну вредност.

Зависне трошкове набавке чине следећи директни трошкови:

- увозне дажбине и порези (осим износа који могу да се рефундирају, као што је претходни ПДВ);
- трошкови превоза залиха, у висини испостављене фактуре превозника;
- манипулативни трошкови - трошкови утовара и истовара;
- други трошкови који се могу директно приписати набавци - посреднички трошкови, шпедитерски трошкови, трошкови осигурања залиха у превозу и слични трошкови настали у циљу довођења залиха на жељену локацију и у жељени облик.

Вредновање залиха приликом њиховог утрошка потраживања

Члан 21.

За вредновање трошења залиха користи се метод просечних пондерисаних цена.

Смањење вредности залиха врши се када је нето продајна цена мања од набавне цене залиха. Смањење вредности залиха врши се и у случају делимичног губљења квалитативних својстава залиха, на основу предлога комисије која је вршила попис и констатовала чињенично стање.

Потраживања

Члан 22.

Уколико се у наредном периоду износ губитка због обезвређења смањи, врши се укидање губитка корекцијом рачуна исправке вредности и признавањем прихода.

Отпис краткорочних потраживања и пласмана код којих постоји вероватноћа ненаплативости врши се индиректним отписивањем, док се у случајевима када је немогућност наплате извесна и документована отпис, у целини или делимично, врши директним отписивањем.

Вероватноћа немогућности наплате утврђује се у сваком конкретном случају на основу документованих разлога (стечај, односно ликвидација дужника, презадуженост, отуђење имовине, принудно поравнање, ванпарнично поравнање, застарелост, судско решење, акт управног органа и друго).

Краткорочна потраживања која нису наплаћена у року од 180 дана од дана истека рока за наплату индиректно се отписују у висини од 100% номиналног износа потраживања.

За сва потраживања по основу којих је покренут судски поступак врши се корекција исправком вредности. Директни отпис се врши по окончању судског поступка, по основу истека рока застарелости, на основу одлуке надлежног органа.

Обавезе

Члан 23.

Финансијске обавезе се почетно одмеравају у висини њихове набавне цене, вредности трансакције укључујући и трошкове трансакције.

Након почетног признавања краткорочне обавезе се одмеравају по недисконтованом износу готовине или друге накнаде за коју се очекује да ће бити плаћена за измиривање обавезе.

Финансијска обавеза престаје да се признаје само онда када је угашена, односно када је измирена, отказана или истекла.

Износ отписане обавезе се признаје као приход.

Део дугорочних обавеза који доспева за плаћање у периоду од годину дана од дана састављања финансијских извештаја, исказује се као краткорочна обавеза.

Порез на добит

Члан 24.

Обавезе се признају на датум биланса, када је вероватно да ће одлив средстава која садрже економске користи бити резултат измирења садашње обавезе и да износ по коме ће уследити одлив средстава може поуздано да се одмери.

Обавеза за порез на добит рачуноводствено се евидентира као збир текућег и одложеног пореза. Текући порез је износ обрачунатог пореза на добит за плаћање, који је утврђен у пореској пријави за порез на добит, у складу са пореским прописима.

Вредновање текућих пореских обавеза врши се у износу који се очекује да ће бити плаћен надлежном органу.

Износ текућег пореза који није плаћен признаје се као обавеза текуће године.

Више плаћени износ пореза за текући и претходне периоде од износа доспелог за плаћање признаје се као средство (потраживање).

Одложене пореске обавезе

Члан 25.

Краткорочна потраживања обухватају потраживања по основу продаје и друга Вредновање залиха приликом њиховог утрошка потраживања.

Краткорочна потраживања од купаца се одмеравају по вредности наведеној у документу на основу кога су потраживања настала. Ако је вредност у документу на основу кога је потраживање настало исказана у иностраној валути, врше се прерачунавања у складу са Одељком 30 МСФИ за МСП.

На дан сваког биланса врши се процена објективних доказа о вредности средстава или групе средстава. Процена могућности наплате, односно обезвређење, врши се за свако потраживање појединачно. Када постоји индиција да Друштво неће бити у стању да наплати све доспеле износе потраживања, настаје губитак због обезвређења. Исказани износ потраживања се умањује до процењене вредности, која може да се поврати. Ово умањење се врши или директно или путем исправке вредности.

Одложени порез представља износ који је повратив или платив у будућем периоду, а који је настао као резултат трансакција и догађаја из претходних периода. Такав порез настаје по основу разлике између износа средстава и обавеза који су признати у билансу стања и признавања тих износа од стране пореског органа и преноса неискоришћених пореских губитака и пореских кредита.

Одложене пореске обавезе настају по основу сталних средстава која подлежу амортизацији када је њихова књиговодствена вредност већа од пореске основице.

Одложена пореска обавеза утврђује се тако што се важећа (или очекивана) пореска стопа примењује на опорезиве привремене разлике. Признавање одложених пореских обавеза се безусловно врши у износу у којем су оне утврђене.

Одложена пореска средства

Члан 26.

Одложено пореско средство се признаје по основу:

- пренетих пореских губитака;
- сталних средстава која подлежу амортизацији, када је књиговодствена вредност мања од пореске основице за обрачун амортизације;
- пренетих неискоришћених пореских кредита по основу улагања у основна средства вршена до 31.12.2013. године, који се могу пренети на рачун пореза на добит будућих периода;
- резервисања за отпремнине, када расход није признат у периоду у ком је обрачунат, али ће бити признат у будућем периоду у ком ће отпремнине бити исплаћене;
- расхода од обезвређења имовине, који нису признати у пореском билансу текућег периода, али ће бити признати у пореском периоду када та имовина буде отуђена, употребљена или оштећена услед више силе;
- расхода на име јавних прихода који нису плаћени у пореском периоду и који се због тога не признају као расход у пореском билансу тог периода, али ће бити признати као расход у пореском билансу пореског периода у ком ће бити плаћени;
- расхода на име примања запосленог која се сматрају зарадом, која се не признају у пореском билансу јер нису исплаћена и
- дугорочних резервисања која се у пореском билансу не признају онда када су обрачуната, већ у периоду у којем је извршена њихова реализација.

Одложено средство се утврђује тако што се важећа пореска стопа примењује на одбитне привремене разлике. Одложена пореска средства се обавезно утврђују, али се њихово признавање врши само уколико постоје разумна уверавања и процене да ће у наредном периоду бити остварен добитак по основу чијег опорезивања она могу бити употребљена.

Пребијање одложених пореских средстава и обавеза

Члан 27.

У финансијским извештајима се обавезно врши пребијање одложених пореских средстава и обавеза. Уколико је резултат пребијања нето одложена пореска обавеза, она се обавезно признаје у финансијском извештају.

Уколико је резултат пребијања нето одложено пореско средство, оно се признаје до износа за који се очекује да ће бити употребљен за измиривање пореза на добит будућег периода.

Дугорочна резервисања

Члан 28.

Дугорочно резервисање се признаје уколико:

- Друштво има обавезу која је резултат прошлих догађаја;
- постоји извесност одлива ресурса који ће уследити поводом измирења обавезе и
- износ обавезе може поуздано да се процени.

Одмеравање резервисања се врши у висини најбоље процене издатака који ће бити потребни за измиривање садашње обавезе на дан биланса. Извршена резервисања се преиспитују на дан сваког биланса и када постоји потреба усклађују се са најбољом садашњом проценом.

Резервисање се искључиво користи за намене за које је било признато. У случају да извесност будућих одлива у вези са резервисањем престане да постоји, резервисање се укида у корист прихода.

Одлуку о појединачном резервисању доноси директор Друштва.

Потенцијалне обавезе се не презентују у билансу стања, као ни потенцијална имовина, већ се само о њима даје информација у Напоменама уз финансијске извештаје.

Државна давања

Члан 29.

Дугорочно резервисање се признаје уколико:

- Друштво има обавезу која је резултат прошлих догађаја;
- постоји извесност одлива ресурса који ће уследити поводом измирења обавезе и
- износ обавезе може поуздано да се процени.

Одмеравање резервисања се врши у висини најбоље процене издатака који ће бити потребни за измиривање садашње обавезе на дан биланса. Извршена резервисања се преиспитују на дан сваког биланса и када постоји потреба усклађују се са најбољом садашњом проценом.

Резервисање се искључиво користи за намене за које је било признато. У случају да извесност будућих одлива у вези са резервисањем престане да постоји, резервисање се укида у корист прихода.

Одлуку о појединачном резервисању доноси директор Друштва.

Потенцијалне обавезе се не презентују у билансу стања, као ни потенцијална имовина, већ се само о њима даје информација у Напоменама уз финансијске извештаје.

Трошкови позајмљивања

Члан 30.

Трошкови позајмљивања су камате и други трошкови настали у вези са позајмљивањем средстава, који обухватају:

- расход по основу камате, утврђен коришћењем метода ефективне каматне стопе;
- финансијско терећење у вези са финансијским лизингом и
- курсне разлике настале по основу позајмљивања у иностраној валути, у износу до ког се не сматрају кориговањем трошкова камате.

Сви трошкови позајмљивања се признају као расход периода у којем су настали.

Расходи

Члан 31.

Расходи обухватају расходе настале у току редовних активности Друштва (трошкови материјала и енергије, трошкови зарада, накнада зарада и остали лични расходи, трошкови производних услуга, трошкови амортизације и резервисања, нематеријални трошкови, финансијски расходи) и губитке.

Губици представљају друге ставке које задовољавају дефиницију расхода и могу, али не морају, настати у току редовних активности.

Губици представљају умањења економских користи и као такви нису по својој природи различити од расхода. Они се обично приказују на нето основи без одговарајућих прихода.

Губици обухватају губитке од продаје и расходања имовине, мањкове, расходе по основу директних отписа потраживања, по основу обезвређења имовине и друге непоменуте расходе.

Расходи се признају у обрачунском периоду на који се односе и истовремено утичу на смањење средстава или повећање обавеза.

Признати расходи директно се повезују са признатим приходима у пословном резултату обрачунског периода.

Приликом признавања расхода треба да се поштују следећи критеријуми:

- расходи имају за последицу смањење средстава или повећање обавеза;
- расходи подразумевају директну повезаност између насталих трошкова и појединих ставки прихода;
- када се очекује остварење прихода у више наредних обрачунских периода, признавање расхода се врши сукцесивно, поступком разумне алокације на обрачунске периоде;
- расход се признаје у обрачунском периоду у коме је настала обавеза, када нема услова да се истовремено изврши признавање позиције имовине.

Приходи

Члан 32.

Приходи обухватају приливе економских користи од уобичајених активности Друштва (продаја услуга, субвенције, дотације, финансијске приходе) и добитке (по основу продаје имовине, усклађивања књиговодствене и фер вредности, вишкове).

Приходи се признају по фер вредности примљене накнаде или потраживања. Приходи се признају ако се истовремено повећа вредност средстава или се смањи вредност обавеза.

Приход укључује бруто приливе примљених економских користи, односно приливе користи чије се примање очекује. Износи који су наплаћени или се потражују за рачун трећих лица се не признају као приход.

Приход од продаје се евидентира након пружања услуга купцима, у складу са уговореним условима продаје.

Унапред примљени аванси се не признају као приход, већ као обавеза.

Члан 33.

Овај Правилник се примењује на финансијске извештаје који ће се састављати за пословну 2021. годину и за следеће године.

Члан 34.

Даном ступања на снагу овог Правилника престаје да важи Правилник о рачуноводственим политикама број 542/2018 од 18.04.2018.године.

Овај Правилник ступа на снагу даном доношења.

Директор доо “Парк Палић”, Палић

Валерија Денч, дипл.екон.

A handwritten signature in blue ink is located in the lower right area of the page.